

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Carina Christensen som ordfører.

Carina Christensen (KF):

Det her lovforslag skal ses som et led i regeringens samlede boligpolitiske indsats for at skabe en bedre balance på boligmarkedet.

Regeringen har allerede taget en række gode initiativer på det almene boligområde bl.a. med nedsettelsen af den kommunale grundkapital, indførelsen af et maksimumsbeløb for det dyre almene byggeri osv. Oven i alle disse gode initiativer foreslår vi en forsøgsordning med salg af almene boliger, og det er en ordning, som vi i Det Konservative Folkeparti venter os utrolig meget af.

Helt overordnet vil forslaget betyde, at lejerne i de almene boliger får langt større valgfrihed, end de hidtil har kendt til. Hvis kommunen eller boligorganisationen giver lov, og hvis der er et flertal i afdelingen, vil man som lejer få mulighed for at købe sin almene bolig, vel at mærke hvis det er det, man ønsker. Det er der nogle der vil være interesseret i. For andre vil det ingen interesse have overhovedet. Der er altså tale om et tilbud, et rigtig godt tilbud.

Et andet helt afgørende formål er, at vi samtidig frigør midler til at få bygget flere almene boliger, således at vi yderligere kan afhjælpe landets generelle boligmangel. Pengene, der kommer ind fra salget, skal således primært gå til nybyggeri.

Endelig har forslaget også den positive effekt, at det vil medvirke til at blande ejerformerne i de almene boliger, hvilket betyder, at vi igen kan imødegå tendenser til social og etnisk ghettoisering.

Det her forslag har været meget længe undervejs, og der er utrolig mange, som interesserer sig for den her forsøgsordning.

Vi i Det Konservative Folkeparti glæder os først og fremmest over, at en række af høringsparterne er enig i forslagets grundtanke om at blande ejerformerne, særligt i de problemramte områder. Samtidig er vi dog utrolig skuffede over, at nogle af høringsparterne af rent ideologiske årsager kritiserer modellen og allerede – før den er vedtaget – har meldt ud, at de ikke agter at være med i forsøgsordningen. Men lad os nu se, hvordan det kommer til at gå, når ordningen først er vedtaget.

Det har vist sig, at mere end en tredjedel af lejerne er interesseret i at få det her gode tilbud, og det bør hverken kommunerne eller boligorgani-

sationerne sidde overhørig. Mange kommuner har da også netop efterlyst redskaber, der kan hjælpe med til at sikre en mere blandet beboersammensætning i problemramte boligområder.

Vi er enige i, at det er et kompliceret lovforslag. For os har det dog været afgørende, at retssikkerheden er i orden, og at modellen er gennemarbejdet, også selv om det kun er en forsøgsordning. Uanset hvilken model vi havde valgt, ville mange af de komplicerede salgsprocesser have været de samme. Opgaven må derfor nu blive at få kommunikeret ordningen ud og få gjort den forståelig for lejerne i de almene boliger.

Lige nu raser der en meget heftig ideologisk kamp. Jeg håber dog, at man mange steder, når først stormen er redet af, seriøst vil overveje de mange muligheder, som forsøgsordningen giver, ikke mindst når det handler om at sikre en mere blandet beboersammensætning.

For god ordens skyld skal jeg meddele, at vi i Det Konservative Folkeparti støtter regeringens forslag, og herudfra giver det næsten sig selv, at vi ikke kan støtte Enhedslistens forslag, B 133.

Vi ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Fru Carina Christensen siger, at det her forslag vil frigøre midler til at bygge flere almene boliger for. Nu kan man selvfølgelig definere, hvad der ligger i udtrykket flere almene boliger. Men jeg går ud fra, at fru Carina Christensen kan bekræfte, at der ikke kommer flere almene boliger ud af det her forslag. Der kommer sådan set færre almene boliger ud af det her forslag. Hvis det bliver gennemført sådan, som det er tænkt, kommer der sådan set færre almene boliger ud af det, end der er i forvejen. Kan fru Carina Christensen bekræfte det?

Så vil jeg godt spørge: Hvorfor er det nu, at det er blevet til, at det er af rent ideologiske årsager, man siger nej, hvis man siger nej til det her? Hvorfor er det ikke, fordi man i virkeligheden er utryk ved både som lejer og som ejer i den sammenhæng, at det kan være en boligorganisation, som er ejer? Hvorfor er det nu, at det er af rent ideologiske årsager, hvis man siger nej til det her? Hvorfor er det ikke, fordi man i virkeligheden ønsker at varetage nogle lejeres interesse?

Jeg kan godt sige, at fra Socialdemokratiets side opfatter vi det her som et forslag, som alene rammer de lejere, som kommer til at stå uden for